

ledes antages det for bevist, at de uheldige Afvandingsforhold i Deltaet ikke staa i Forbindelse med den i de senere Aar observerede noget høiere Vandstand i Ringkjøbing Fjord.

Medens Ringkjøbing Amtsråd hidtil væsentligt har arbejdet for Afvanding af den Del af Deltaet, som ligger sønden for Aaen, have Selskabets Bestræbelser for at tilvejebringe en bedre Afvanding været rettede paa den Del, der ligger Nord for samme. Men baade Amtsrådets og Selskabets Bestræbelser have været forgjæves, idet det ikke har været muligt at overvinde de mange Banfæligheder, som Sagen frembyder, og den Modstand, som der hidtil fra Lodsseiernes Side er bleven reist imod de projekterede Foretagender og som tilbøielig hidrører fra, at Afvandingen af Deltaet er bleven behandlet stykkevis, hvorved der imod hvert enkelt Foretagende er fremkommet Protester fra de omliggende Lodsseiere, som ikke havde Del i Foretagendet. Det forventes derimod, at den største Del af disse Protester ville forstumme, naar Afvandingen af hele Deltaet bliver behandlet under Et.

Idet man gaar ud fra, at dette Afvandingsforetagende bør søges ordnet paa Grundlag af den gjældende Vandløbslovgivning, og at det altsaa maa paahvile Amtsrådet at træffe de til Reguleringen fornødne Foranstaltninger, maa man dog erkjende, at de særlige Forhold ved Foretagendet, nemlig dels Vandløbets store Udstrækning og de betydelige Arealer, der ere interesserede i samme, dels Banfæligheden ved at forsøge de modstridende Interesser, som her gjøre sig gjældende, og de i det Hele særdeles forvillende Forhold, som man alt i en lang Aarvække har gjort mange forsøgsvis Forsøg paa at faa ordnede, i en ikke ringe Grad kunne tale for, at der fra Statens Side ydes nogen Medvirkning til Opnaaelsen af en fuldstændig og endelig Ordning af dette Anliggende. Man har navnlig forment, at Statskassen kunde overtage Tilvejebringelsen af en Plan til en fuldstændig Regulering af Deltaet, i hvilket Viemod man søger et Beløb af 3,000 Kr. bevilget, inden at det dog er muligt at have en bestemt Formening om, hvormeget der i Virkeligheden vil medgaa til det paagjældende Arbejde. Saafrømt det foreslaaede Beløb bevilges, agtes Planens Afværelse overdraget til Delegerede for Amtsrådet og Selskabet samt en eller flere Teknikere. Om der til den eventuelle Plans Gjennemførelse af Statskassen skulde ydes yderligere Tilskud, maatte forbeholdes fremtidig Afgjørelse.

ad II. 1 og 2. Som for tidligere Finantsaar.

ad II. 3. Denne Post er bleven nedsat fra 8,000 Kr. til 4,000 Kr., i hvilken Henseende man skal bemærke, at som Følge af Lov om Lønninger ved Loldvæsenet af 2den Juli 1880 § 3 vil der fra 1ste September s. A., fra hvilket Tidspunkt bemeldte Lov er traadt i Kraft, kun blive Spørgsmaal om af denne Konto at udrede Godtgjørelse til de Mønstringsbestyrere, der ikke ere Embeds- eller Bestillingsmænd under Loldvæsenet, altsaa til Mønstringsbestyrerne i Svendborg, Aalborg, Aarhus og Kjøbenhavn samt i Helsingør, Nexø og Swanese, jfr. Lov om Vernepligt af 6te Marts 1869 § 6 sidste Passus og § 64.

ad II. 4. Som for Finantsaaret 1880—81. En fra Bestyrelsen modtagen Skrivelse om Kysthospitalets Virksomhed vedlægges samt et Exemplar af Hospitalets trykte Aarsberetning for 1879.

ad III. 1—4. Som i Finantsaaret 1880—81. Til Danmarks Statistik er der hidtil ydet ialt 7000 Kr., nemlig i Finantsaarene 1876—77 indtil 1879—80 incl. 1500 Kr. aarlig og i 1880—81 1000 Kr.

ad III. 5. Skolen begynder i Østeraaret 1880 foreløbig i Kunstforeningens Lokale i Ama-liegade og venter næste Aar at erholde passende Rum til Leie i Industriudstillingsbygningen. Beløbet er optaget som 2det Bidrag af en treaarig Understøttelse.

ad III. 6. Som i Finantsaaret 1880—81. Beretning om de i Sommeren 1880 foretagne Undersøgelser vil senere blive tilfattet Rigsdagen.

ad III. 7. I Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 11te Marts 1879, saavel som i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for Aaret 1880—81 har man gjort opmærksom paa Nødvendigheden af at tilvejebringe en udvidet Betjening i kirkelig Henseende for Beboerne af endel fattige Sædesogne, navnlig i Hammerum og omliggende Herreder i Ribe Stift, der paa Grund af de vedkommende Sognes uforholdsmæssig store Udstrækning og det ringe Antal Kirker og Præster, hvormed de ere forsynede, ere saa godt som aldeles afskaarne fra Deltagelse i den offentlige Guds-tjeneste og ved store Afstande adskilte fra deres Præster. Det havde været Kultusministeriets Tanke at